

ת"פ 9220/05/14 - מדינת ישראל נגד גיא אנדו חיים ברוך

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 9220-05-14 מדינת ישראל נ' חיים ברוך

בפני
בעניין: כבוד השופט ארז נוריאלי
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

גיא אנדו חיים ברוך

הנאשמים

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע ביום 08.02.15 לאחר ניהול הוכחות בעבירות של החזקת סכין, עבירה לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), ופגיעה בכבוד דגל המדינה או סמלה, עבירה לפי סעיף 5 לחוק הדגל והסמל, התש"ט-1949 (להלן: "חוק הדגל").
2. בהכרעת הדין קבעתי כי ביום 06.05.14, פגע הנאשם באמצעות סכין בדגל ישראל שהיה תלוי על דוכן מפעל הפיס. באותן נסיבות נקבע כי הנאשם החזיק סכין מטבח שלא כדין וללא הצדק.

טיעוני הצדדים

3. ב"כ המאשימה עמדה בטיעוניה על חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם ועל הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים כתוצאה ממעשיו. ב"כ המאשימה הפנתה לכך שהנאשם החזיק בסכין אשר פוטנציאל הפגיעה ממנו עלול היה להיות קטלני. עוד הדגישה כי הנאשם נתפס עם הסכין בשעת לילה מאוחרת כאשר היה תחת השפעת אלכוהול. ב"כ המאשימה ציינה כי מדובר בנאשם אשר כפר במיוחס לו, לא לקח אחריות על מעשיו לא הביע חרטה. ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה: רע"פ 2932/08 מרגאן נ' מדינת ישראל, עפ"ג

4093-09-12 **מדינת ישראל נ' ביטון** ולעפ"ג 43756-03-13 **מדינת ישראל נ' אברמוב** וביקשה לקבוע מתחם לשתי העבירות אשר נע בין מאסר על תנאי לבין 7 חודשי מאסר בפועל. עוד הפנתה לעברו הפלילי של הנאשם.

נוכח כל האמור נטען כי יש להטיל על הנאשם מספר חודשי מאסר לריצוי בפועל והפעלת המאסר המותנה במצטבר, כך שהעונש המצטבר לא יפחת מ-10 חודשי מאסר והפעלת ההתחייבות.

4. ב"כ הנאשם הפנה לנסיבות חייו של הנאשם, אשר עלה ארצה לבדו בגיל 14 מאתיופיה. לדבריו מדובר בצעיר כבן 34, דר רחוב (בחלק מהזמן לן במחסן פרוץ) לטענתו, מעשיו נבעו מתוך תסכול וכעס כלפי רשויות המדינה. ב"כ הנאשם טען כי מתחם הענישה ההולם נע בין מאסר על תנאי עד מספר חודשי מאסר בפועל אשר ירוצו בעבודות.

5. עד אופי מטעמו של הנאשם - אביו, העיד על נסיבות חייו הקשות. והדגיש רצונו של הנאשם לשיקום אמתי וממשי.

תסקירי שירות המבחן:

6. בעניינו של הנאשם התקבלו מספר תסקירי שירות מבחן.

ביום 20.07.15 התקבל תסקיר שירות מבחן, ממנו עולה כי הנאשם רווק, יליד אתיופיה אשר עלה לארץ לבדו בשנת 1999 ונתקל בקשיי התאקלמות. כיום מתגורר הנאשם לבדו בדירה של עמידר בהרצליה, לאחר שאושרה זכאותו לסיוע כלכלי בדיור. מדובר במי שצרך סמים ואלכוהול. בבדיקות שתן נמצא הנאשם נקי משרידי סם. בתחילה העריך שירות המבחן כי קיימת רמת סיכון גבוהה להתנהלות אלימה בעתיד. אולם נוכח רצונו של הנאשם בשינוי משמעותי באורח חייו והשתלבותו בטיפול בתחום ההתמכרויות המליץ שירות המבחן על דחיית הדיון בעניינו.

7. בדיון מיום 22.10.15 על אף האמור בתסקיר מיום 11.10.15 מצאתי לנכון לתת לנאשם הזדמנות נוספת להשתלב בטיפול בתחום ההתמכרויות ואף דחיתי את הדיונים מעת לעת כדי לעקוב אחר מצבו.

8. בתסקיר מיום 19.06.16 המליץ שירות המבחן לאמץ פן שיקומי-טיפול ולהטיל על הנאשם צו מבחן למשך שנה. כמו כן הומלץ להאריך את המאסר המותנה אשר תלוי ועומד כנגדו. זאת לאחר תקופה ארוכה

ממנה ניתן לקבוע שהנאשם עלה על דרך חדשה והשתלב בטיפול קבוצתי וקיים סיכוי ממש להפחתת סיכון להישנות התנהגות בעייתית.

מתחם העונש ההולם

9. עקרון ההלימה הוא העיקרון המנחה בהתאם לסעיף 40ב לחוק העונשין. בקביעת מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, כתוצאה מביצוע העבירה בה הורשע הנאשם, במידת הפגיעה באותם ערכים, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

10. במקרה זה, הערך החברתי אשר נפגע בעקבות מעשיו של הנאשם, הוא רגשות הציבור, שלום הציבור וביטחון הציבור.

11. אשר לעבירה של החזקת סכין שלא כדין, עבירה זו נועדה לסייע במיגור התופעה של "תת תרבות הסכין" על מנת למנוע מראש סיכונים (ר' ע"פ 10861/05 **גורבאן נ' מדינת ישראל**; רע"פ 7484/08 **פלוני נ' מדינת ישראל**). בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים כמפורט להלן:

א. רע"פ 2932/08 **מרגאן נ' מדינת ישראל**, הורשע הנאשם על-פי הודאתו בעבירה של החזקת סכין למטרה לא כשרה. בית המשפט גזר על הנאשם חודשיים מאסר בפועל ו-7 חודשי מאסר על תנאי.

ב. ברע"פ 1490/12 **אבו גוש נ' מדינת ישראל**, הנאשם הורשע בעבירה של החזקת סכין והוטל עליו צו שירות לתועלת הציבור בהיקף 180 שעות.

ג. עפ"ג 4093-09-11 (מח-ת"א) **ביטון נ' מדינת ישראל**, שם הורשע הנאשם בהחזקת סכין ברכבו ונדון לשלושה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות.

ד. ע"פ 1971-09-11 (מח-חיפה) **כהן נ' מדינת ישראל**, נאשם בעל עבר פלילי נדון, בגין החזקת סכין ברכבו ועבירות נלוות, למאסר על תנאי וקנס.

12. אשר לעבירה של פגיעה בכבוד הדגל, הפסיקה מלמדת כי בעבירה זו הוטלו העונשים הבאים:

- א. ת"פ 42062-04-10 (ירושלים) **מדינת ישראל נ' חזן**, הנאשם הורשע על-פי הודאתו בעבירות של התפרעות ופגיעה בכבוד הדגל. בית המשפט הטיל עליו (בהמלצת שירות המבחן) 120 שעות שירות לתועלת הציבור.
- ב. ע"פ 31749-05-15 **אסתרוביץ' נ' מדינת ישראל**, המערער הורשע בבית משפט השלום בעבירות של הסגת גבול, כתיבה והשחתת פני מקרקעין, היזק לרכוש במזיד ועבירה לפי סעיף 5 לחוק הדגל. במקרה זה נידון המערער לשישה חודשי מאסר בפועל אשר ירצו בעבודות שירות ושלושה חודשי מאסר מותנה (יוער כי הוגש ערעור על פסק דין זה לבית המשפט העליון).

13. העבירות בהן הורשע הנאשם מהוות אירוע אחד ולפיכך אקבע מתחם עונש הולם לאירוע כולו ואגזור עונש כולל לעבירות בשל אותו אירוע.

14. לאחר שנדרשתי למכלול השיקולים הרלוונטיים ובהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), אני קובע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי לבין 6 חודשי מאסר שירצו בעבודות שירות.

15. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה ממתחם העונש ההולם, לחומרה או לקולא.

גזירת העונש המתאים לנאשם

16. בתוך מתחם העונש ההולם, על בית המשפט לגזור את העונש המתאים לנאשם, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, כאמור בסעיף 40א לחוק העונשין. במסגרת זו, הבאתי בחשבון שיקולי הנסיבות הבאות:

17. הנאשם לא לקח אחריות על מעשיו ולא הודה במיוחס לו. תחת זאת ניהל הנאשם משפט אשר בסופו קבעתי אשמתו וצינתי בהכרעת הדין את התרשמותי השלילית ממנהיגותו. אכן, אין בעובדה שבחר הנאשם

להעמיד את התביעה על ראיותיה כדי להחמיר עמו בדיון, אך באותה מידה וככלל אין מקום להקל בעונשו.

18. במסגרת השיקולים לקולא לקחתי בחשבון את תסקירי שירות המבחן וההליך הארוך שעבר הנאשם. התרשמתי כי התחייבותו להליך הטיפול בתחום ההתמכרויות היא אמיתית. לא נעלם מעיני כי תחילה התקשה הנאשם לעמוד בנדרש ממנו במסגרת ההליך הטיפולי, או אז חל שינוי חיובי בהתייחסותו לטיפול. מהתסקיר מיום 09.06.16 עולה שכיום הנאשם ער לחומרת מעשיו והשתלבותו בהליך הטיפולי מפחיתה את הסיכון להישנות התנהגות בעייתית. עוד ציין שירות המבחן כי התרשם מההבנה שמגלה הנאשם בהקשר לצורך בטיפול כנדרש ממצבו.

19. דומה כי למקרה שלפנינו יפים דבריו של כב' השופט ס. ג'ובראן: **"בענייננו יש הצדקה להעדיף את האינטרס השיקומי, שבמהותו נחשב כאינטרס ציבורי, על פני אינטרס ההרתעה של הכלל. כמו גם, נכון לדידנו לסטות במקרה זה מהתוצאה המתחייבת מיישום מבחן ההלימה בין העונש לחומרת העבירה. כל זאת מפני ששוכנענו שיש מקום לתת ביטוי מובהק יותר להצלחה שנחל המערער בהליך השיקומי..."** (ר' ע"פ 5291/12 אבו האני נ' מדינת ישראל).

20. לחובת הנאשם שלוש הרשעות קודמות: בשנת 2004 הורשע בבית דין צבאי בגין עבירה של העדר מן השירות ללא רשות בגינה הוטל עליו עונש מאסר בפועל למשך 70 ימים; הרשעה משנת 2005 בגין העדר מן השרות ללא רשות, בגינה הוטל עליו עונש מאסר בפועל לתקופה של 75 ימים; הרשעה משנת 2013 בת"פ 28956-11-11 בעבירה של החזקת סכין למטרה לא כשרה, בגינה הוטל עליו מאסר מותנה למשך 6 חודשים לתקופה של 3 שנים.

21. אשר להפעלתו של המאסר המותנה הכלל הוא כמפורט בסעיף 55(א) לחוק העונשין.

22. על אף זאת, סעיף 56 לחוק העונשין מקנה לבית המשפט את סמכות להאריך את התנאי ולא להפעילו. שימוש בסעיף זה יהיה במקרים חריגים בלבד, רק מטעמים שירשמו וכאשר בית המשפט שוכנע כי בנסיבות העניין לא יהיה זה צודק להפעילו. בעניין זה ר' ע"פ 4517/04 **מסראווה נ' מדינת ישראל** וכן רע"פ 7391/08 **מחאג'ינה נ' מדינת ישראל**; רע"פ 2801/14 **מרעד נ' מדינת ישראל**.

23. במקרה שלפניי, על אף פוטנציאל הנזק, שוכנעתי בנסיבות העושה והמעשה כי הפעלת המאסר המותנה תפגע בהליך השיקומי שהחל הנאשם. אני סבור שיש להעדיף את האינטרס השיקומי ולאמץ את המלצת שירות המבחן.

סוף דבר

24. לאחר שאיזנתי בין מכלול השיקולים והנסיבות כמפורט מעלה, אני סבור כי יש לגזור את עונשו של הנאשם ברף הנמוך של המתחם.

25. נוכח כל האמור לעיל, ולאחר שהעדפתי את האפיק השיקומי, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 5 חודשי מאסר על תנאי, שלא יעבור במשך 3 שנים מהיום עבירה של פגיעה בכבוד הדל, לפי סעיף 5 לחוק הדגל והסמל, התש"ט-1949.

ב. אני מורה על הארכת המאסר המותנה שניתן בת"פ 28596-11-11 למשך שנתיים מהיום.

ג. ניתן בזאת צו מבחן למשך 12 חודשים מהיום, שיבוצע בהתאם לפקודת המבחן (נוסח חדש), תשכ"ט-1969. במסגרת צו המבחן יהיה על הנאשם להיות בקשר רציף עם שירות המבחן ועם הגורמים הטיפוליים לפי הוראות שירות המבחן.

ד. אני מורה על הפעלת ההתחייבות שנחתמה בסך 1,500 ₪. הנאשם ישלם את ההתחייבות ב-5 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 01.09.16.

26. **אני מבהיר לנאשם כי אם יפר את צו המבחן או אם יעבור כל עבירה נוספת, ניתן יהיה להפקיע את צו המבחן ולגזור את דינו של הנאשם מחדש, לגבי כל רכיבי הענישה.**

27. מורה על השמדת המוצג-סכין שנתפס בתיק זה.

28. זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, י"א תמוז תשע"ו, 17 יולי 2016, בהעדר הצדדים.